

رئیس جمهوری:

علم به ایدئولوژی وصل نمی‌شود

گروه سیاست: رئیس‌جمهوری روز گذشته در سسی‌ویکمین جشنواره خوارزمی با تأکید بر اینکه علم، دانش و هنر مرز نمی‌شناسد، عنوان کرد: «برخی در دوره‌ای می‌خواستند علوم بورژوازی و سوسیالیستی ایجاد کنند، اما موفق نشدند...

صفحه ۶

یکشنبه ۶ اسفند ۱۳۹۶ - ۸ جمادی‌الثانی ۱۴۳۹ - ۲۵ فوریه ۲۰۱۸

گفت‌وگو با معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت
دستور خروج بنگاه‌داران از معادن

گروه اقتصاد: حضور نیروهای نظامی و صندوق‌های بازنشستگی به‌عنوان نهادهای غیرتخصصی در بخش معدن، این حوزه اشتغال‌زا را با مشکل مواجه کرده است. از قدیم گفته‌اند که کار را باید به کاردان سپرد؛ اما از روزی که بخشی از اموال دولت...

صفحه ۸

سال پانزدهم - شماره ۳۰۹۴ - ۱۶ صفحه - ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

مدارا برای همه

احمد شیرزاد. استاد دانشگاه و فعال سیاسی

روداری واژه‌ای است که بیش از یک دهه از عمر آن در فرهنگ سیاسی- اجتماعی ایران نمی‌گذرد. ترجمه کلمه «Tolerance» که به تحمل و مدارا هم ترجمه شده است. این کلمه در حوزه‌های مختلف، معنای خود را می‌دهد، مثلاً در صنعت میزان تغییرات مجاز قطعه را تلورانس می‌گویند. دانشمندان علوم اجتماعی واژه زیبای روداری را برای آن در نظر گرفته‌اند؛ به این معنا که انسان‌ها بتوانند هم‌نوع خود را همان‌گونه که هست بپذیرند و به رسمیت بشناسند. با نگاهی به جوامع مختلف هرچه تنگ‌نظری‌ها و تعصبات فرهنگی، قومی و سیاسی بیشتر باشد، درجه روداری کاهش می‌یابد و هرچه صاحبان این فرهنگ‌ها راحت‌تر با یکدیگر کنار بیایند و زندگی کنند، روداری روند افزایشی خواهد داشت. رشد روداری، امکان توسعه و بیان خلاقیت در کشورها را سرعت می‌بخشد و برعکس؛ تنگ‌نظری‌ها و ایجاد چارچوب‌های انحصاری، عامل کاهش سرعت رشد و ایجاد جمود خواهد شد. در کشورهای اسلامی می‌توان مآلزی را مثال زد؛ کشوری که از رشد و توسعه بیشتری برخوردار است، درحالی‌که پیشنهادی فرهنگی آن با ایران، ترکیه و پاکستان قابل مقایسه نیست. سطح زندگی آنان یک سده قبل، بسیار پایین بود و پادشاهی فراموش شده به‌شمار می‌رفتند. اکثریت مآلزی اگرچه مسلمان هستند اما موثر توسعه این کشور، اقلیت چینی‌تبار هستند که انواع و اقسام بنگاه‌های اقتصادی را دایر کرده‌اند و جامعه مآلزی، روادار آنها و سرمایه‌گذاری خارجی است. در ایالات متحده صرف‌نظر از اینکه اختلافات سیاسی میان ایران و دولتمردان آمریکا وجود دارد، کسی منکر توسعه‌یافتگی منحصربه‌فرد آن کشور نیست. کشوری که ملغمه‌ای از فرهنگ‌ها و اقوام مختلف مهاجر است. یک چینی یا یک ایرانی با آسودگی خاطر، همه استعدادها را برای پیشرفت خود که به پیشرفت جامعه منجر می‌شود، به کار می‌گیرد. او تحمل می‌شود و کسی به مذهب، رنگ پوست، نژاد و ملیت او کاری ندارد. این نگرش سبب می‌شود آن کشور مامن و قطب جاذب استعدادهای مختلف از دنیا شود. ایران نیز در پیشینه خود قطب جاذب ملل همسایه بوده که باعث پیشرفت ما در اعصار مختلف شده است. برخی کشورها نظیر لبنان به دلیل جندقومی و فرهنگی بودن، ناچار به نوعی روداری هستند و گاهی همین مسئله باعث تنازع، کشمکش و تشدید درگیری‌ها شده است. در ایران به دلیل وضعیتی تاریخی که درگیر آن بودیم، معمولاً استعدادها در چارچوب فرهنگ مسلط بروز کرده و تاجایی که در خدمت مجموعه حاکم یا موازی آن بوده، توانسته رشد و پیشرفت کند اما بیش از آن تحمل نشده است. شخصیت برجسته‌های مثل امیرکبیر یا دکتر محمد مصدق و بسیاری دیگر از رجال و فرهیختگان کشور به هر نسبتی که تحمل شدند، کشور گامی به جلو برداشته است. پس از پیروزی انقلاب، فرهنگ عدم تحمل‌ومدارا در مقاطعی شدت یافته و روداری‌ها بیشتر شده است.

ادامه در صفحه ۴

واکنش طراحان استیضاح به عملکرد آخوندی و ربیعی

صفحه ۴

عکس: امیر جبرئیل

صفحه ۶

مطهری خطاب به احمدی‌نژاد:

آمدی جانم به قربانت ولی حالا چرا

یادداشت

لبه پرتگاه و بازگشت؟

محمد مهدی مظاهری
استاد دانشگاه

برد. در یک نظرسنجی گسترده از استادان رشته روابط بین‌الملل در بیش از ۱۰ کشور جهان اکثر غریب‌به‌اتفاق آنها در پاسخ به این سؤال که مهم‌ترین منطقه تهدیدزا برای صلح و امنیت جهانی کدام است، خاورمیانه را معرفی کرده بودند. البته این وضعیت نکته تازه‌ای نیست اما به نظر می‌رسد غربی‌ها تازه در حال دریافتن این نکته هستند که پاسخی برای این مشکل ندارند. امروز حتی تحلیلگران مستقل در خود ایالات متحده هم مشکل قانونی سیاست آمریکا در خاورمیانه را تلاشی مضحک برای نادیده‌گرفتن واقعیات عرصه پیچیده خاورمیانه می‌دانند. رویه به‌فروش‌گذاشتن سیاست خارجی و امنیتی ایالات متحده در خاورمیانه به بالاترین قیمت پیشنهادی، اگرچه در سال نخست ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ ابعاد آشکارتری پیدا کرده اما در عمل این سازوکاری است که برای بیش از دو دهه بر سیاست خاورمیانه‌ای آمریکا اگرچه با ظرافت بیشتری حاکم بوده است. در مقابل این ناشی‌گری فرمانطقه‌ای و ارتجاع منطقه‌ای، دستگاه دیپلماسی ایران در پنج سال گذشته عمده‌ترین هدف خود را مقابله با پروژه ایران‌هراسی غربی-عربی قرار داده است.

ادامه در صفحه ۶

یادداشت

دستاوردهای بدون سند در رسانه‌ها؟

حسن سیلوان اردستانی
استاد ارتباطات

که هیچ تبلیغات و اطلاع‌رسانی از بیمه‌ها در سطح کشور به صورت فراگیر انجام نشده است و شهروندان به علت بحران‌های بی‌دری متوجه این امر شده‌اند که کسانی که بیمه داشته‌اند، زبان کمتری دیده‌اند و چون بیمه در دستور کار یا همان گفت‌وگوی شهروندان قرار گرفته است، با موارد دیگر بیمه نیز آشنا شده و از آن استفاده کرده‌اند و حال آیا این افزایش استفاده از بیمه‌ها مربوط به عملکرد بیمه مرکزی است یا مربوط به حساب‌وکتاب سرانگشتی شهروندان درباره زندگی شخصی‌شان؟ دومین مثال را می‌توان به کاهش سوانح رانندگی اختصاص داد که در آن بیشتر دستگاه‌ها مدعی تأثیر در کاهش سوانح رانندگی هستند! آمار نشان از افزایش تصادفات و مصدومان دارد و فقط در خبرها کاهش آمار فوت در رسانه‌ها تبلیغ می‌شود که اگر سری به رسانه‌ها [در بُعد آموزش] و تبلیغات زده شود، هیچ نشانی از اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی در کاهش سوانح رانندگی دیده نمی‌شود و مشخص نیست که چگونه دستگاه‌های مرتبط، این کاهش مرگ‌ومیر را از دستاوردهای خود می‌دانند. در صورتی که کاهش فوتی‌های سوانح به چند دلیل است. الف- با عنایت به اینکه در زمان‌های تعطیلات امکان حرکت خودروها به علت ازدحامشان با سرعت زیاد وجود ندارد؛ در نتیجه تصادف با سرعت پایین مرگ‌ومیر را نیز به همراه ندارد. ب- خودروها در مقایسه با گذشته از امکانات ایمنی بیشتری بهره‌مند شده‌اند که امکان فوت افراد را کاهش داده. ج- شهروندان به علت دسترسی به ارتباطات فراگیر و جهانی با رفتارهای صحیح و مطمئن حدوداً آشنا شده‌اند که باعث ایجاد رفتار صحیح در رانندگی شده است؛ بنابراین هیچ مسئولی نمی‌تواند نتایج را به خود نسبت دهد. سومین مثال درباره رتبه علمی ایران است که عده‌ای آن را از دستاوردهای خود می‌دانند؛ در صورتی که با بررسی بودجه پژوهشی کشور ملاحظه می‌شود این بودجه از سال ۱۳۸۴ به این سو روزبه‌روز کاهش یافته است و دیگر بودجه‌ای مناسب برای پژوهش که منجر به علم شود، وجود ندارد؛ ولی با اجباری شدن نوشتن مقاله برای دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری و ارتقای استادان، به صورت کاذب آمار تولید علم در ایران را بالا برده‌اند؛ در صورتی که هر دانش‌آموخته دانشگاهی می‌داند با بودجه شخصی آن هم در کشوری با سرانه درآمد پایین، پژوهش مناسب و کاربردی منجر به علم تولید نخواهد شد و وضعیت کنونی نیم‌بند علمی نیز نتیجه دستاوردهای شخصی استادان، اندیشمندان و پژوهشگران کشور است که فاقد پشتوانه سازمانی است.

تئرها

صدور کیفرخواست برای عامل شهادت ۳ مأمور ناجا

صفحه ۲

مسجد جامعی در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرد

تجارت قبر

به اسم ساماندهی

صفحه ۱۳

تیر خلاص به سازمان تأمین اجتماعی

صفحه ۵

گفت‌وگو با سید کاظم اکرمی

نخبه‌پروری به قیمت اضطراب در کودکان عادی مطلوب نیست

صفحه ۱۲

برگزاری نشست خبری با حضور اشرف بروجرودی

۸۰ سال با کتابخانه ملی

صفحه ۱۰

حرف اول

دغدغه شهرت با احساسات مردم

رضا عزیزی

۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ زمانی که دو هواپیما به فاصله‌ای چند دقیقه‌ای به برج‌های دوقلوی تجارت جهانی در آمریکا برخورد کردند و برج‌ها بعد از ریزش ابتدایی، آتش گرفتند و دهه‌ها نفر قربانی این حادثه تروریستی تلخ شدند، اولین اتفاقی که در رسانه‌های آمریکا و سایر نقاط دنیا افتاد، این بود که اطلاعاتی از کسانی که در آن دو برج مشغول به کار بودند، منتشر کردند و همه رسانه‌ها به‌خصوص رسانه‌های آمریکا، سعی کردند آخرین اطلاعات را درباره قربانیان حادثه (چند نفر کشته شده‌اند، زخمی‌ها کجا بودند، امدادگران چه می‌کنند و...) مطرح کنند. این حادثه که در آن زمان بازتاب جهانی هم داشت، بر اساس گفته‌هایی که جامعه‌شناسان بعدها مطرح کردند، توانست همبستگی اجتماعی عظیمی را بین مردم آمریکا که از ملیت‌ها و نژادهای مختلف هستند، ایجاد کند و آنها را در مبارزه با تروریسم هم‌عقیده کرد. نکته اینجاست که مدتی بعد از حادثه و زمانی که جامعه از شوک حادثه بیرون آمد، رسانه‌ها سوالاتی را مطرح کردند؛ سوالاتی که به تحولات عظیم در سیستم امنیتی آمریکا منجر شد؛ مثلاً اینکه چطور ممکن است از گیت‌های فوق‌امنیتی فرودگاه آمریکا افرادی با اسلحه عبور کنند؟ چطور ممکن است ناوگان هوایی آمریکا دیر پیام خلبان را دریافت کند و متوجه آن نشود؟ ... این گفته‌ها به ماه‌ها بحث و سؤال و چالش تبدیل و در نهایت منجر به برکناری برخی از مهم‌ترین مقامات رده‌بالای امنیتی آمریکا شد. مقایسه رفتار رسانه‌ای آمریکا در حادثه‌ای مانند ۱۱ سپتامبر که ناشی از یک چاله بزرگ امنیتی در آمریکا بود، با رفتار رسانه‌های ایران در حوادث، می‌تواند ما را به نتایج جالبی برساند. بیشتر خبرنگاران آمریکایی تلاش کردند خبرهای خود را به سمت مردم سوق بدهند؛ آنها ابتدا اخبار مربوط به نجات‌یافتگان و نیاز بازمانده‌ها را پوشش دادند. در مرحله بعد نحوه امدادرسانی را نشان دادند. از آتش‌نشان‌هایی گزارش دادند که در دود و آتش مردند تا مردم در نجات دهند و در نهایت بعد از رسیدن جامعه به یک آرامش نسبی، این‌بار سیاست‌مدارانی را به چالش کشیدند که ناتوانی و سهل‌انگاری آنها چنین حادثه‌ای را رقم زده بود. رسانه‌ها و به‌طور خاص خبرنگاران ایران یقیناً به استانداردهای جهانی در خبرنگاری بحران نزدیک هستند و چقدر در همبستگی اجتماعی و اعتماد به مسئولان نقش دارند؟

ادامه در صفحه ۶

همراهان امروز روزنامه شرق

گروه خودروسازی سایپا

رجوع به صفحه آخر

رجوع به صفحه ۱۵

رجوع به صفحه ۷

سازمان آگهی‌ها

۸۸۱۹۲۸۷۷ - ۸۸۷۹۲۴۳۴

سررسید آزاده
www.azadehco.com

رجوع به صفحه ۲

رجوع به صفحه ۲

رجوع به صفحه ۳

رجوع به صفحه ۵